

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. M.**

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

za účasti: **1) E.ON Distribuce, a.s.**
sídlem Lidická 36, 659 44 Brno

2) L. Z.
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Liškou
sídlem Krupská 4/1741, 100 00 Praha

3) obec Vyklantice
sídlem Staré Vyklantice 24, 394 27 Vyklantice

4) L. F.

5) M. H.

6) Lesy České republiky, s.p., Krajské ředitelství Jihlava
sídlem Lidická kolonie 4925/39, 586 01 Jihlava

7) J. M.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2018, sp. zn. 2RP2204/2018-202001, č. j. SPU 060961/2018,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Kraj Vysočina, Pobočka Pelhřimov (dále také jen „krajský pozemkový úřad“) rozhodnutím ze dne 2. 11. 2017, č. j. SPU 434874/2017, dle § 13 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) rozhodl o určení hranic pozemků v obvodu jednoduchých pozemkových úprav pro rekonstrukci přídělů v katastrálním území X.
2. Proti prvostupňovému rozhodnutí krajského pozemkového úřadu podal žalobce odvolání. O tom rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím tak, že se odvolání zamítá. Toto rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, v níž se domáhá, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
3. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že námitkám žalobce nelze přisvědčit, neboť se nijak netýkají jeho pozemku řešeného v obvodu jednoduchých pozemkových úprav X. Žalovaný konstatoval, že žalobce vznáší námitky týkající se pouze jeho pozemků, které nebyly řešeny v rámci jednoduchých pozemkových úprav, jde tedy jen o zástupný důvod žalobce, který je nespokojen s tím, že z obvodu jednoduchých pozemkových úprav byla vyloučena lokalita, které se týká dlouholetý soudní spor. Obvod jednoduchých pozemkových úprav byl stanoven na základě jednání krajského pozemkového úřadu a katastrálního úřadu, a v tomto postupu nebyl shledán žádný rozpor se zákonem. Žalovaný shledal, že rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze dne 2. 11. 2017 o určení hranic pozemků žádné formální ani věcné nedostatky nevykazuje a zjištěné procesní nedostatky jsou takového charakteru, že by bylo bezpředmětné, a v některých případech i nemožné, je zpětně napravovat. Žalovaný konstatoval, že procesní pochybení nemají vliv na výsledek řízení a tedy ani na práva účastníků řízení.

II. Stručný obsah správního spisu

4. Ze správního spisu žalovaného vyplynulo, že krajský pozemkový úřad vedl řízení o jednoduchých pozemkových úpravách podle zákona o pozemkových úpravách a podle vyhlášky č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav (dále jen „vyhláška č. 13/2014 Sb“).
5. Řízení o jednoduchých pozemkových úpravách bylo zahájeno dne 2. 8. 2015. Veřejnou vyhláškou č. j. SPU 150551/2016 ze dne 23. 3. 2016 oznámil krajský pozemkový úřad zahájení řízení o jednoduchých pozemkových úpravách a svolání úvodního jednání.
6. Na úvodním jednání, které se uskutečnilo dne 20. 4. 2016, byli účastníci seznámeni s účelem, formou, předpokládaným obvodem jednoduchých pozemkových úprav a

s průběhem správního řízení. Do obvodu jednoduchých pozemkových úprav byly zahrnuty pozemky, u kterých je potřeba provést upřesnění a rekonstrukci přidělů dle § 13 zákona o pozemkových úpravách. V přehledu náčrtů zjišťování průběhu hranic je obvod jednoduchých pozemkových úprav rozdělen do devíti celků (318/1-318/9).

7. Vedoucím krajského pozemkového úřadu byla dle § 9 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách jmenována dne 10. 2. 2016 komise pro zajišťování průběhu hranic pozemků, které probíhalo v květnu a červnu roku 2016 podle § 5 odst. 2 vyhlášky č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.
8. Dne 26. 5. 2016 během zjišťování průběhu hranic pozemků (náčrt zjišťování průběhu hranic č. 318/9) zpochybnili žalobce, jeho bratr a sestra [J. M., který je v nynějším řízení osobou zúčastněnou na řízení 7), a I. M.] hranice předpokládaného obvodu jednoduchých pozemkových úprav, nesouhlasili s průběhem hranic v terénu a vznesli námitku podjatosti členů komise pro zjišťování průběhu hranic pozemku, pracovníků Katastrálního úřadu Pelhřimov, z důvodu sporu, který začal v roce 1998, kdy byl zjištěn chybný zákres v katastrální mapě. Krajský pozemkový úřad tuto námitku vyhodnotil jako opožděnou, jelikož vlastníci se již na úvodním jednání dozvěděli, že členy komise budou pracovníci Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Pelhřimov (dále jen „katastrální úřad“). Navíc byla námitka podána až během zjišťování průběhu hranic, nikoliv tedy bez zbytečného odkladu.
9. Dne 12. 7. 2016 se konalo u krajského pozemkového úřadu jednání, kterého se zúčastnil J. M. zplnomocněný I. M. Žalobce se jednání odmítl zúčastnit s vyjádřením, že jednání je svoláno nezákonně. Na tomto jednání bylo zjištěno, že mezi zákresem nemovitostí ve vlastnictví žalobce, jeho bratra a sestry (v lokalitě X) v platném katastru nemovitostí a skutečností v terénu byl již v roce 1998 zjištěn rozpor, který je třeba nejprve vyřešit s katastrálním úřadem.
10. Na základě těchto nových skutečností se krajský pozemkový úřad dohodl s katastrálním úřadem dne 14. 7. 2016, že pozemky v lokalitě X nebudou řešeny v řízení o jednoduchých pozemkových úpravách. Obvod jednoduchých pozemkových úprav byl v posuzovaném případě tvořen více celky v jednom katastrálním území (označené jako 318/1-318/9) a krajský pozemkový úřad vyhodnotil, že dojde k naplnění cílů jednoduchých pozemkových úprav a veřejného zájmu dle § 2 zákona o pozemkových úpravách i bez řešení uvedené lokality (náskres č. 318/9).
11. Sdělením ze dne 18. 7. 2016, č. j. SPU 360315/2016, oznámil krajský pozemkový úřad žalobci, jeho bratrovi a sestře, že pozemky v jejich vlastnictví v lokalitě X nebudou zahrnuty do obvodu jednoduchých pozemkových úprav.
12. Dne 23. 7. 2016 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči vedoucímu krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov. Usnesením ze dne 27. 9. 2016 rozhodl ředitel krajského pozemkového úřadu, že vedoucí krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov, není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o jednoduchých pozemkových úpravách X.
13. Dne 16. 9. 2016 uzavřel krajský pozemkový úřad dohodu s katastrálním úřadem dohodu dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb.
14. Dne 9. 2. 2017 vydal krajský pozemkový úřad usnesení č. j. SPU 043491/2017, kterým rozhodl dle § 5 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách a podle § 28 odst. 1 zákona č.

500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), že žalobce a jeho bratr nejsou účastníky řízení o jednoduchých pozemkových úpravách. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání. Odvolací orgán rozhodnutím ze dne 19. 5. 2017, č. j. SPU 149824/2017, usnesení potvrdil.

15. Dne 1. 2. 2017 a 23. 2. 2017 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči oprávněné úřední osobě krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov, a rovněž vůči řediteli krajského pozemkového úřadu. Usnesením ze dne 2. 3. 2016 rozhodl vedoucí krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov, že oprávněná úřední osoba krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov, není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení o jednoduchých pozemkových úpravách X.
16. Dopisem ze dne 3. 5. 2017 se vyjádřil ředitel Sekce řízení ústředí Státního pozemkového úřadu ke všem vzneseným námitkám podjatosti. V případě vznesené námítce podjatosti proti řediteli krajského pozemkového úřadu byl žalobce vyrozuměn, že neodstranil vady tohoto svého podání, když neuvedl, v čem spatřuje zájem na výsledku řízení ředitele krajského pozemkového úřadu.
17. Dne 26. 5. 2017 vznesl žalobce opět námitky podjatosti vůči vedoucímu krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov a vůči oprávněné úřední osobě krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov. Dne 6. 6. 2017 bylo žalobci ředitelem krajského pozemkového úřadu sděleno, že nevystaly žádné nové skutečnosti pro opětovné posuzování podjatosti zmiňovaných osob.
18. Dne 2. 8. 2017 se konalo závěrečné jednání, na kterém byl zhodnocen průběh a výsledky jednoduchých pozemkových úprav, vlastníci byli seznámeni s novým soupisem nároků. Dne 6. 10. 2017 požádal krajský pozemkový úřad katastrální úřad o posouzení způsobilosti převzetí podkladů pro obnovu katastrálního operátu. Dne 1. 11. 2017 oznámil katastrální úřad krajskému pozemkovému úřadu, že předložená dokumentace je způsobilá k převzetí do katastru nemovitostí.
19. Krajský pozemkový úřad vydal dne 2. 11. 2017 rozhodnutí č. j. SPU 434874/2017 dle § 13 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách o určení hranic pozemků v obvodu jednoduchých pozemkových úprav.

III. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě a dalších podání ve věci

20. Žalobce uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného, jelikož má za to, že přídělové parcely zaniknout nemohly. Podmínkou nového katastrálního operátu je pravomocně skončené řízení JPÚ X. Osoby, které vydaly rozhodnutí, uvedly nepravdivé skutečnosti. Žalovaný se dle žalobce řádně nevypořádal s námitkami, které byly uvedeny v odvolání proti rozhodnutí ze dne 2. 11. 2017, č. j. SPU 43487/2017. V odvolání žalobce uvedl, že není pravda, že přídělové parcely neexistují. Dle žalobce přídělové parcely existují (v době podání žaloby 13. 9. 2018), není platný nový katastrální operát, který byl napaden námitkou, o které nebylo rozhodnuto.
21. Dále žalobce uvedl, že o vznesené námitce podjatosti nebylo rozhodnuto zákonným způsobem – nebylo vydáno usnesení. V rozhodnutí je přitom uvedeno, že o podjatosti bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. Žalobce má za to, že tím, že mu byl upřen opravný prostředek – protože nebylo vydáno usnesení, proti kterému by se mohl odvolat.
22. Prvoinstanční správní orgán se dle žalobce nevypořádal s nepravdivou skutečností, když v rozhodnutí ze dne 2. 11. 2017 uvádí, že přídělové parcely ve vlastnictví žalobce nejsou

zahrnuty do jednoduchých pozemkových úprav X, protože o tom byla se žalobcem uzavřena dohoda. Žalobce tvrdí, že se žádné schůzky neúčastnil.

23. Žalobce jednání prvoinstančního správního orgánu označil za podvodné a protiprávní, protože všichni vlastníci přidělových parcel byli účastníky řízení a jejich parcely byly zahrnuty do jednoduchých pozemkových úprav X.
24. Parcely ve vlastnictví žalobce nebyly zahrnuty do jednoduchých pozemkových úprav X, žalobce byl z řízení vyloučen, aniž by k tomu byl dle jeho názoru zákonný důvod. Žalobce má za to, že mu bylo upřeno ústavní právo.
25. Dále žalobce uvedl, že na základě pozemkových úprav byl proveden nový katastrální operát a vzhledem k tomu, že parcely ve vlastnictví žalobce nebyly řešeny v rámci jednoduchých pozemkových úprav, došlo ke zmenšení výměr jeho pozemků, a to asi o 300 metrů. Dále došlo k zániku veřejné komunikace, která se ocitla v místech, kde nikdy nebyla. A tak, jak je tato komunikace užívána více jak sto let, by zanikla a zanikl by tím i přístup některých vlastníků k nemovitostem. Tato cesta, pokud by bylo rozhodnutí potvrzeno, by se ocitla v místech, kde je pozemek podmáčen a v některých místech by uprostřed cesty stál stoletý strom.
26. Z toho je dle žalobce nesporné, že důvodem takto vzniklé situace je skutečnost, že přidělové parcely č. X, X a X (všechny zde uvedené pozemkové parcely se nacházejí v k. ú. X) tím, že nebyly zahrnuty do jednoduchých pozemkových úprav X, tak jsou dnes hranice těchto parcel v katastrální mapě označeny chybně.
27. Ve vyjádření ze dne 23. 2. 2020 žalobce uvedl, že při předvytyčování hranic pozemků zpracovatelem návrhu jednoduchých pozemkových úprav byl zcela ignorován fakt, že jednoduché pozemkové úpravy představují právní zajištění vlastnického vztahu, jak byl založen původním přidělovým řízením s ohledem na nynější skutečný stav terénu a následné vytvoření nové katastrální mapy. Jinak by dle žalobce nebylo možné, aby cesta užívaná několik generací byla předvytyčena do mokrého pozemku a v místě, kde stojí osmdesátiletý strom. Navíc posunutá hranice zmenšuje výměru přidělového pozemku. Dle žalobce měla úřednice krajského pozemkového úřadu uvést do zápisu, že došlo na tomto předvytyčení hranic k dohodě. Žalobce jakoukoliv dohodu popírá a zápis označil za podvodný a účelový. Předvytyčené hranice jsou v několika místech posunuty o více jak jeden metr, z tohoto důvodu nemohl žalobce souhlasit s předvytyčením, protože by se změnila tvary a výměry pozemků, a to je v rozporu se zákonem.
28. Zápis z jednání, které se konalo dne 12. 7. 2016, označil žalobce účelové, byl z něj vyhotoven nepravdivý zápis, který směřoval k tomu, aby byl žalobce z řízení o jednoduchých pozemkových úpravách vyloučen.
29. Žalobce nesouhlasí, že nelze nadřazovat jeho újmu nad veřejný zájem. Dle žalobce je za ochranu veřejného zájmu v tomto případě považováno úmyslné a účelové porušování zákona.
30. Jednáním žalovaného byly dle žalobce nejen posunuty hranice pozemků, ale byl trvalým způsobem proveden záznam do katastru nemovitostí v rozporu se skutečným stavem v terénu, který bude složitě opravován, přičemž mezi spoluvlastníky pozemků není žádný rozpor.
31. Žalobce navrhl předvolat jako svědka pracovníci zpracovatele návrhu jednoduchých pozemkových úprav, která vymezila hranice pozemků v terénu, Ing. E. F. Dále navrhl

žalobce předvolat jako svědka pověřenou úřední osobu krajského pozemkového úřadu, pobočky Pelhřimov, Ing. M. S. A dále navrhuje žalobce vyslechnout jako svědka svého bratra J. M.

IV. Vyjádření žalovaného

32. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, jelikož žalobní body jsou téměř identické s námitkami uplatněnými u žalovaného.
33. K neexistenci přidělových parcel žalovaný uvedl, že po provedení obnovy katastrálního operátu již přidělové parcely č. X, X, X a X nebyly nalezeny. Z digitalizované katastrální mapy je zřejmé, že na místě původních parcel se nyní nacházejí parcely č. X, X, X a X, u kterých je uvedeno, že ke změně číslování a výměry došlo obnovou katastrálního operátu. Rovněž přidělové parcely č. X, X a X již nebylo možné dohledat. Tvrzení žalobce, že nebyla provedena obnova katastrálního operátu v případě pozemků vyloučených z jednoduchých pozemkových úprav, se tak nezakládá na pravdě.
34. Žalovaný poznamenal, že námitky týkající se obnovy katastrálního operátu nesouvisí s řízením o jednoduchých pozemkových úpravách, rovněž o přidělových parcelách žalovaného (č. X, X a X) nebylo v řízení rozhodováno.
35. Žalobce je vlastníkem pozemku p. č. X řešeného v obvodu jednoduchých pozemkových úprav, proti rozhodnutí o tomto pozemku nesměřovalo ani odvolání, ani žaloba.
36. Žalovaný dále odkázal na ustanovení § 13 odst. 1 a 2 zákona o pozemkových úpravách a poznamenal, že na základě provedených jednoduchých pozemkových úprav jsou pouze upřesněny hranice grafických přidělů, je rozhodováno pouze o určení hranic pozemků, tedy nemůže být předmětem tohoto řízení zpřístupňování pozemků.
37. K námitkám žalobce ve věci absence rozhodnutí o jím vznesených námitkách podjatosti žalovaný uvádí, že řízení o podjatosti není součástí správního řízení o jednoduchých pozemkových úpravách, krom toho nebyla podjatost prokázána a neměla tak žádný vliv na osoby, které se na řízení o jednoduchých pozemkových úpravách podílely.

Žalovaný rovněž upozornil, že zrušením napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí prvního stupně by mohla ostatním účastníkům řízení vzniknout újma zásahem do jejich práv nabytých v dobré víře. Újmu, kterou pociťuje žalobce, proto nelze nadřazovat nad veřejný zájem a zájmy převažující většiny účastníků řízení.

V. Ústní jednání

38. Při ústním jednání konaném dne 27. 10. 2020 žalobce uvedl, že mu předvolání k jednání nebylo v důsledku postupu pošty řádně a včas doručeno tak, aby mu byla zachována lhůta k přípravě na jednání, nicméně s projednáním věci i za těchto podmínek souhlasil.
39. Žalobce při ústním jednání opakovaně poukázal na podjatost člena komise JPÚ X, Ing. K., který již v minulosti uvedl, že ze své pozice na katastrálním úřadu bude jednat tak, aby celou věc znejasnil, žalobce poškodil a zabránil prosazení práv jeho a jeho sourozenců (Ing. K. se tak měl mstít za neúspěch v rámci předchozího sporu mezi žalobcem a katastrálním úřadem). Žalobce tak byl poškozen ve svém právu na nestranné posouzení věci. Postupem Ing. K. a katastrálního úřadu se tak stavba v dané lokalitě, nemovitost pana B., ocitla zcela na svém pozemku, ačkoli dle předchozích měření se nacházela na několika různých pozemkových parcelách. Úřední osoby ostatně jednaly ve prospěch jmenovaného (ačkoli

kontakt s ním popíraly, tak z příslušné části spisového materiálu je zřejmé, že kontakt na pana B. jim byl znám, neboť jeho kontaktní údaje zde byly uvedeny).

40. Žalobce se také opakovaně vyjádřil k činnosti a úloze Ing. F., která prováděla zaměření parcel a „předvytyčení“ v rámci pozemkových práv, přičemž její měření bylo výrazně nesprávné, zmatečné a nerespektující dosavadní zaměření a vytyčovací body. I když na to žalobce Ing. F. upozornil, tak ta to nerespektovala a věc nebrala v potaz ani komise JPÚ X, jmenovitě její předsedkyně, Ing. S. Ta přitom předem počítala s tím, že žalobce z řízení o JPÚ X vyloučí tak, aby se nemohl bránit nezákonnému jednání. V této souvislosti žalobce poukázal na nesprávný zápis z jednání ze dne 12. 7. 2016. Žalobce měl právo být účastníkem řízení a protizákonně byl z řízení vyloučen. V důsledku nezákonnosti v jednání pozemkového úřadu došlo k zániku dlouho existující (jediné přístupové) cesty a také k posunutí hranice pozemků, přičemž žalobcův pozemek se zmenšil o 200 m².
41. Při žádosti o nahlížení do spisu pak bylo žalobci řečeno, že spis (či jeho část) existuje jen v digitální podobě, pročez není nahlížení možné. To však není pravda, jak se žalobce mohl později přesvědčit, když se mu mapové poklady dostaly ve fyzické (papírové) podobě do dispozice. Z toho plyne, že mu bylo odepřeno nahlížení do spisu a možnost uplatnit v řízení svá práva.
42. Žalovaný při jednání popsal motivy a zákonné důvody, které vedou k zahájení procesu jednoduchých pozemkových úprav a zvláště pak důvody, které k takovému postupu vedly v rámci katastrálního území X. Tam nebylo třeba provádět komplexní pozemkové úpravy, nýbrž s ohledem na okolnosti postačovalo postupovat dle § 4 ve spojení s § 13 zákona o pozemkových úpravách v rámci jednoduchých pozemkových úprav. Ve věci proběhlo tzv. předvytyčení a dle zákona došlo v dohodě s katastrálním úřadem ke jmenování komise pozemkových úprav. V lokalitě X neměl spor ohledně nesprávného zakreslení hranic pozemků ze strany katastrálního úřadu vliv na nynější řízení, neboť se jednalo o řízení zcela jiné a vedené jiným správním orgánem. Co se týká lokality X, proběhlo i tam šetření, kde došlo u měřičského bodu 3-8 ke sporu a vyslovení námítky podjatosti ředitele katastrálního úřadu Ing. K. Námitka tak byla podána po dvou hodinách šetření hranic, což nelze považovat za včasné uplatnění námítky podjatosti (proto pozemkový úřad nerozhodoval usnesením, o čemž žalobce vyrozuměl) a s ohledem na okolnosti byla daná námitka vyhodnocena spíše jako opravný prostředek. Zároveň v nynějším řízení nebylo možné Ing. K., byť se jednalo o složitou otázku, považovat za úřední osobu (účastnil se řízení v důsledku § 9 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách, ale není osobou bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu; těmi jsou jen pracovníci pozemkového úřadu); proto nebylo možné ani to, aby pozemkový úřad rozhodoval o vyloučení Ing. K. z řízení.
43. Pozemkovému úřadu také nebylo jasné, jaké řešení považuje žalobce a jeho sourozenci, jako další vlastníci v lokalitě X, za správné. Proto bylo svoláno jednání, jehož průběh je zachycen v zápisu ze dne 12. 7. 2016. Účastníci jednání se rozešli s tím, že byla vyslovena myšlenka, že je třeba opravit nesprávný zákres lokality a poté teprve provést pozemkové úpravy. To pak začal žalobce a osoba zúčastněná na řízení 7) zpochybňovat. V kontextu toho nebyl pozemkový úřad schopen určit nesporné hranice pozemkových úprav, a proto ani nebylo možné v pozemkových úpravách pokračovat. V lokalitě X však proběhl proces dle § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) – dále jen „katastrální zákon“, tedy obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (tzv. digitalizace). Na základě toho katastrální úřad zplatnil v roce

2017 katastrální operát v k. ú. X (tím se dosavadní katastrální operát dle § 46 odst. 2 katastrálního zákona stal neplatným, v důsledku čehož „zanikly“ přidělové parcely; operát vstoupil v platnost 28. 11. 2017).

44. Dle žalovaného nemohlo dojít k zániku cesty právě v důsledku postupu žalovaného; v místě byl pouze přepracován katastrální operát. Přitom v procesu jednoduchých pozemkových úprav došlo jen k upřesnění hranic přidělových parcel, nikoli k řešení vlastnických otázek.
45. Žalobce v reakci na to uvedl, že většina skutečností tvrzených žalovaným neodpovídá skutečnosti. Chybný zákres parcel byl zásadní důvod, proč došlo k vyloučení lokality X z pozemkových úprav. Přitom se měnily i jiné než přidělové parcely. Pochybení se dotklo i procesu předvytýčení, které nebylo provedeno správně a vyměřování v jeho rámci také bylo vadné. I když bylo přislíbeno, že dané nedostatky budou opraveny při dalším jednání, tak k žádnému jednání již nedošlo. Také při jednání komise pozemkových úprav došlo k úpravě obsahu protokolu; předsedkyně této komise nesprávně zaprotokolovala, že žalobce vznesl námitku podjatosti až s časovým odstupem, přičemž tak žalobce učinil v rámci daného jednání okamžitě, když nabyl dojmu, že vyměřování neprobíhá správně a věc je nezákonně ovlivněna Ing. K., který se žalobci a jeho příbuzným mstí – jakmile vyšla tato podjatost najevo, žalobce ji namítl (z tohoto pohledu ji žalobce, v souladu se správním řádem, namítl včas). Předcházející nezákonnosti nemůže zhojit pozdější konstatování žalovaného, že přidělové parcely zanikly. Je také nepravdivé tvrzení, obsažené v protokolu ze dne 12. 7. 2016, že došlo k nějaké dohodě. Cílem konání správních orgánů ve správním řízení bylo účelově z daného řízení žalobce a jeho sourozence vyloučit, aby se nemohli bránit.
46. Osoba zúčastněná na řízení uvedla 7), že cesta v místě sice dle mapy nezanikla, v daném prostoru to však v realitě bude jinak. V rámci předvytýčení totiž Ing. F. zaměřila nesprávně asi o 4 m jinak, kteréžto údaje poté převzal i katastrální úřad. Převzetí těchto nesprávných údajů bude znamenat milionové náklady. Osoba zúčastněná na řízení 7) také poukázala na různá pochybení Ing. F. při vyměřování hranic pozemků. Takovým způsobem nelze vytvářet nový katastrální operát. Ani při jednání dne 12. 7. 2016 nedošlo k žádné dohodě, daný protokol neobsahuje žádné podpisy. Osoba zúčastněná na řízení 7) taktéž potvrzovala roli Ing. K. v záležitosti, který měl uvést, že oprava v katastru oficiálně proběhne, ale hranice pozemků opraveny nebudou – je zřejmý jeho osobní zájem na celé záležitosti. Je sice možné, že i tak bude Ing. K. věc ze zákulisí ovlivňovat, ale není přijatelné, aby ve věci figuroval oficiálně. Zároveň je zřejmé, že Ing. K. celé řízení ze své pozice člena komise JPÚ mohl ovlivňovat. Navíc o vyloučení osoby zúčastněné na řízení 7) a jejích sourozenců nebylo řádně rozhodnuto – bylo jim posléze tvrzeno, že od počátku nejsou účastníky řízení, ačkoli se účastnili předvytýčování apod. Vyloučení z řízení je tedy zřejmě účelové. Nebyl splněn cíl jednoduchých pozemkových práv – jejich cílem je právě vyřešit problémové skutečnosti, aby se neopakovaly existující chyby v dalších řízeních, ne účelově vylučovat dotčené osoby.
47. Žalovaný k věci uvedl, že spolupráce s katastrálním úřadem není nic nekalého, naopak je v procesu pozemkových úprav předpokládána. O účastenství v řízení bylo řádně rozhodováno.
48. Na návrh žalobce a osoby zúčastněné na řízení 7) soud provedl níže uvedené důkazy:

49. V první řadě se jednalo o rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 1. 2001, č. j. 10 Ca 384/2000-39. Jím jmenovaný soud vyhověl žalobě pana J. M. a V. M. a zrušil rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích ze dne 13. 9. 2000, č. O-53/295/2000, a rozhodnutí Katastrálního inspektorátu v Pelhřimově ze dne 21. 6. 2000, č. j. OR-30/1998/2, a věc vrátil Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Českých Budějovicích k dalšímu řízení. Žaloba byla podána proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v tehdy platném znění. Soud v dané věci rozhodl, že zákonem předepsané podmínky pro opravu chyby v katastrálním operátu, která vznikla zřejmým omylem, jsou ve věci dodrženy a příslušný katastrální úřad v dalším řízení takto vzniklou chybu napraví, přičemž žaloba byla podána v souvislosti s chybou při vedení katastrálního operátu ve spojení s vypracování dvou geometrických plánů a záznamů o podrobném měření změn z roku 1981 a 1990.
50. Soud provedl také dokument označený razítkem s datem 2. 10. 2000 a údajem „Katastrální úřad v Pelhřimově“. Jde o výňatek z katastrální mapy, který má dokumentovat chybu, o níž pojednává shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, a zachycující správně/nesprávně zaznamenané hranice vybraných pozemků v lokalitě X. Začerněná stavba (patřící panu B.), která je na daném materiálu vyznačena, se dle žalobce má v současné době z neznámých důvodů nacházet na vlastním samostatném pozemku, přičemž dle prováděného výkresu se nachází na pomezí dvou pozemků.
51. Soud obdržel také letecký záběr z katastru nemovitostí, kde se stavba zmíněná v předchozím odstavci opět nachází na pomezí dvou pozemků, nyní však má být na pozemku jediném.
52. Dále soud obdržel písemnost ze dne 1. 8. 2020 adresovanou k dokumentu Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 215/2019-53, jejímž autorem je žalobce. Soud konstatuje, že se jedná o stejnou písemnost, kterou obdržel dne 4. 8. 2019 v řízení vedeném pod sp. zn. 29 A 215/2019. Tato písemnost se týká problematiky podjatosti Ing. K. Soud konstatoval, že ve věci sp. zn. 29 A 215/2019 jsou žalobci pan J. M. a V. M., přičemž předmětem řízení je rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov ze dne 8. 4. 2019, č. j. OR-409/2017-304/70, resp. příslušné odvolací rozhodnutí, které bylo vydáno v řízení o námitce proti obsahu obnovného katastrálního operátu pro katastrální území X. Soud také konstatoval, že toto řízení se týká právě i pozemků v lokalitě X, které žalobce činí předmětem nynějšího řízení.
53. Krajský soud v Brně konstatoval také obsah mapy v měřítku 1:500, označené jako „*Přehledná situace*“, kde je znovu zachycena již zmíněná budova pana B. na rozhraní dvou pozemků, z části na cizím pozemku, přičemž dle žalobce není jasné, jak dnes může být tato stavba na jediném pozemku.
54. Na další předložené písemnosti, znovu zachycují pozemkové parcely v lokalitě X, jsou rukou uvedené údaje o pana J. B., zejména jeho adresa. Dle tohoto dokumentu má být dle žalobce zřejmé, že Ing. F. měla na pana B. kontakt a není jasné, proč tomu tak je, když daná osoba se JPÚ X neúčastnila.
55. Soud obdržel také geometrický plán dotčené lokality z roku 1981 (z 8. 10. 1981), č. 93091-04-188-81, o kterém hovořil shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, který má dokládat zakreslení hranic pozemků, a který má být „v pořádku“, avšak nebyl v nyní přezkoumávaném řízení respektován.

56. Dokument označený jako „Detail A“, „kopie z dokumentace položka č. 107“, který nese razítko Katastrálního úřadu v Pelhřimově ze dne 27. 9. 2001, má dle žalobce opět dokládat správné a nesprávné vyznačení (před opravou a po opravě) hranic pozemků v inkriminované lokalitě. Další litina, která v měřítku 1:1 500, která zachycuje lokalitu „X“, dle žalobce prokazuje, že mapové podklady pro jednoduché pozemkové úpravy, neexistují pouze v digitální podobě (listina nese údaj, že ji od 1. 6. 2016 do 1. 7. 2016 vyhotovila Ing. F.).
57. Další dokument nese označení „Záznam z jednání“ a „zapsala S.“ (je zde zaznamenán žalobcův podpis) a uvádí se v něm, že dne 10. 11. 2016 bylo žalobci umožněno nahlédnutí do spisu vedeného pro JPÚ X. Tato listina nese údaj o žalobcově prohlášení, že z dřívějšího vyjádření Ing. S. má vyplývat, že žalobce není jen za základě pozvání na „zahajovací řízení“ účastníkem řízení o JPÚ X, přičemž jeho pozemky spadají do obvodu JPÚ X.
58. Soud k důkazu provedl fotografii zaslanou osobu zúčastněnou na řízení 7) (č. l. 149), která v lokalitě X zachycuje rozdíl mezi dosavadním a aktuálním zaměřením, přičemž tento rozdíl činí asi 180 cm.
59. Soud naopak neprováděl důkaz dokumentem, který je součástí správního spisu, konkrétně zápisu z jednání ze dne 12. 7. 2016. Soud však rámcově konstatoval obsah této písemnosti.
60. Soud zamítl důkazní návrhy v podobě výsledků Ing. S., Ing. F. a osoby zúčastněné na řízení 7). V případě pana J. M. tak soud „upřednostnil“ jeho postavení právě jako osoby zúčastněné na řízení, které je primární; mohl tak ve věci přednést své stanovisko, navrhopat důkazy, hájit své zájmy apod., přičemž jeho výslech by představoval obdobu účastnického výsledku – tento soud ve věci nepovažoval za nezbytný. V případě výsledku Ing. S. soud vycházel zejména z jejího postavení oprávněné úřední osoby a i její výslech by tak v jistém smyslu představoval obdobu účastnického výsledku; činnost Ing. S. a výsledky této činnosti soud přezkoumává jako součást jednání žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně. Pokud jde o Ing. F., soud vycházel z toho, že ta se podílela zejména na tzv. předvytýčení, kteroužto otázku považuje jdoucí nad rámec nynějšího sporu a její činnost také posuzuje z hlediska výstupů žalovaného (potažmo správního orgánu prvního stupně).

VI. Posouzení věci soudem

61. Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí žalovaného jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového orgánu včetně řízení předcházejících jejich vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

VI. a) Námitky podjatosti

62. Dle § 14 odst. 1 správního řádu platí, že „[k]aždá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“ Odstavec 3 téhož ustanovení praví, že „[ú]častník řízení může namítnout podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného

odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.“

63. Z dikce zákona vyplývá, že pro vyloučení úřední osoby pro podjatost nestačí pouhý odkaz na poměr k projednávané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale je třeba nalézt vždy konkrétní zájem na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení (srov. § 14 [Podjatost úřední osoby, znalce a tlumočníka]. In: *Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019*).
64. Dle zákona může podjatost namítat i účastník řízení, který tak má učinit jakmile se o podjatosti dozví. To znamená, pokud účastník zná skutečnosti, které mají vliv na podjatost úřední osoby, musí na to bez zbytečného odkladu upozornit a nečekat, jak se bude řízení vyvíjet, a v případě, že by se řízení nevyvíjelo podle jeho představ teprve namítat podjatost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2013, č. j. 5 As 77/2011-58; všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Neznamená to však, že v případě, kdy účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil, by nebylo možné k této skutečnosti již vůbec přihlédnout, v takové situaci se však nerozhoduje usnesením podle § 14 správního řádu (srov. § 14 [Podjatost úřední osoby, znalce a tlumočníka]. In: *Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019*). Totéž platí, je-li namítána podjatost osoby, která nemá faktický vliv na výsledek řízení.
65. Soud má za to, že žalovaný i prvoinstanční správní orgán se řádně vypořádali s námitkami podjatosti, které žalobce vznesl.
66. Námitky podjatosti vznesených proti členům komise pro zjišťování průběhu hranic pozemku, pracovníků Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Pelhřimov (dále také jen „katastrální úřad“), z důvodu sporu, který začal v roce 1998, kdy byl zjištěn chybný zákres v katastrální mapě, by se skutečně daly hodnotit jako opožděné, vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny okamžitě, kdy se žalobce o složení komise dozvěděl. To se týká zejména Ing. K., přičemž není ve věci zcela prokazatelné, zda žalobce námitku podjatosti vznesl skutečně až v okamžiku, kdy se měly objevit jeho pochybnosti o vztahu Ing. K. k věci (tedy v rámci vytyčování hranic pozemků, přičemž až do chvíle, kdy se „v terénu“ pochybnosti objevily, žalobce spoléhal na nepodjatost jmenované osoby, byť v řízení před soudem líčí dlouhou historii sporu s ní). Zároveň však členové komise, proti nimž byly námitky podjatosti vzneseny, nejsou zaměstnanci správního orgánu, který vedl řízení a rozhodoval ve věci jednoduchých stavebních úprav, nejde tedy o osoby bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu. Krajský pozemkový úřad tak nepochybil, když nerozhodl usnesením o vyloučení těchto osob.
67. Totéž platí o námitce podjatosti vznesené vůči řediteli krajského pozemkového úřadu, který se rovněž bezprostředně nepodílel na výkonu pravomoci správního orgánu – neměl pravomoc ve věci rozhodnout.
68. V případě námitek podjatosti vznesených vůči vedoucímu krajského pozemkového úřadu (pobočka Pelhřimov) a oprávněné úřední osobě krajského pozemkového úřadu (pobočka Pelhřimov) bylo v souladu se zákonem rozhodnuto usnesením. Vzhledem k tomu, že nebyly představeným shledány důvody nasvědčující o podjatosti těchto osob, a při opakovaném vznesení námitek podjatosti žalobce již neuvedl nové skutečnosti nasvědčující možnou změnu poměru k věci, bylo by opětovné posouzení podjatosti nadbytečné. Ani

v tomto postupu tedy správní orgán nepochybil. Navíc se žalovaný ve svém rozhodnutí s námitkami podjatosti opětovně vypořádal.

69. Z výše uvedených důvodů nelze přisvědčit argumentu žalobce, že o námitkách podjatosti nebylo rozhodnuto zákonným způsobem a bylo mu tak upřeno právo na odvolání.

VI. b) Vyloučení pozemků žalobce z řízení o jednoduchých pozemkových úpravách

70. Dle § 2 zákona o pozemkových úpravách se „[p]ozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.“
71. Dle § 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, „[p]ozemkový úřad postupuje při určení obvodu pozemkových úprav tak, že do obvodu zahrne pozemky, které posoudil jako nezbytné pro dosažení cílů pozemkových úprav a obnovy katastrálního operátu, s přihlédnutím k požadavkům vlastníků pozemků, příslušné obce a katastrálního úřadu.“ (pozn. potvrzení doplněno krajským soudem).
72. Zákonná definice obvodu pozemkových úprav v § 3 odst. 2 zákona o pozemkových úpravách zní tak, že se jedná o „území dotčené pozemkovými úpravami, které je tvořeno jedním nebo více celky v jednom katastrálním území“. Takto již vymezené území lze změnit. Zákon o pozemkových úpravách přitom v § 9 odst. 6 uvádí, že „pozdější změnu obvodu a okruhu účastníků řízení lze provést, pokud pro to pozemkový úřad shledá důvody“. Konkrétní důvody však již zákon o pozemkových úpravách neuvádí. Mělo by se však jednat o důvody, které vyhovují cílům pozemkových úprav, jimiž jsou především prostorové a funkční uspořádání pozemků ve veřejném zájmu tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy a současné zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochrana a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny (viz § 2 zákona o pozemkových úpravách; srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016-102, publikovaný pod č. 3507/2017 Sb. NSS).
73. Jednoduché pozemkové úpravy X se skládaly z devíti celků v katastrálním území X. Pozemky žalobce byly všechny součástí celku označeného jako náčrt č. X (lokalita X). Takto vymezený celek zahrnoval pozemky p. č. X, X, X, X a X, které jsou ve vlastnictví žalobce a jeho sourozenců. Tento celek nesousedil s žádným jiným celkem vymezeného obvodu jednoduchých pozemkových úprav.

74. Na změně obvodu se dohodl krajský pozemkový úřad s katastrálním úřadem z důvodu sporných hranic v lokalitě X v platné katastrální mapě. Spor o chybě zapsané hranice pozemků uznává i žalobce, když na něj poukazuje v námitce podjatosti vůči pracovníkům katastrálního úřadu, kterou podal dne 14. 6. 2016.
75. Na základě změny obvodu rozhodl též krajský pozemkový úřad usnesením ze dne 9. 2. 2017, č. j. SPU 043491/2017, že žalobce a jeho bratr, tedy osoba zúčastněná na řízení 7), nejsou účastníky řízení o jednoduchých pozemkových úpravách. Proti tomuto usnesení se bratr žalobce odvolal a žalovaný, jakožto odvolací orgán, toto rozhodnutí krajského pozemkového úřadu potvrdil. K tomu soud poznamenává, že proti tomuto rozhodnutí žalobce ani osoba zúčastněná na řízení 7) nepodali žalobu.
76. Krajský pozemkový úřad uvedl, že zjišťování hranic v rámci jednoduchých pozemkových úprav nenahrazuje vytyčení hranic pozemků dle § 87 až § 90 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí. V podstatě z důvodu sporu žalobce a jeho sourozenců s katastrálním úřadem o opravu parcel kolem nemovitostí jmenovaných vlastníků se proto rozhodl nezahrnout celek č. 318/9 (lokalita X) do jednoduchých pozemkových úprav, tak aby mohlo být pokračováno v řízení o jednoduchých pozemkových úpravách, jelikož spor o špatné zakreslení hranic se táhne již od roku 1998; výslovně krajský pozemkový úřad uvedl, že po jednání s katastrálním úřadem ze dne 14. 7. 2016 dospěl k závěru, že předmětný dílčí obvod JPÚ X, kde vlastní pozemky zmíněné osoby, není nezbytný k naplnění cílů dané pozemkové úpravy, a proto tento dílčí obvod nebude od JPÚ X zařazen. Odvolací orgán dále dodal ve svém rozhodnutí ze dne 19. 5. 2017, č. j. SPU 149824/2017, že podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 13/2014 Sb. platí že „[v] rámci pozemkových úprav nebo jejich přípravných prací se zajišťují zejména aktualizovaný soubor geodetických informací a aktualizovaný soubor popisných informací katastrálního operátu, popřípadě operáty bývalého pozemkového katastru a navazující operáty přidělového a scelovacího řízení, v potřebném rozsahu a ve formě, v níž jsou vedeny nebo uschovány, a dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací.“. Krajský pozemkový úřad z údajů v katastru nemovitostí pouze vychází a v této fázi řízení je nijak nemůže ovlivnit.
77. Z výše uvedeného má soud za to, že zde existoval objektivní důvod pro vyloučení celku č. 318/9 (lokalita X) z jednoduchých pozemkových úprav; a to právě nemožnost v pokračování řízení o jednoduchých pozemkových úpravách, dokud nebudou správně zaznačeny hranice pozemků v katastru nemovitostí. Soud předesílá, že s ohledem na výše uvedené se domnívá, že byly naplněny požadavky zmiňovaného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, čj. 30 A 83/2016-102, dle kterého změna obvodu pozemkových úprav nemůže být svévolná, ale musí být ze strany pozemkového úřadu podložena důvody, které jsou souladné s cíli pozemkových úprav dle § 2 zákona o pozemkových úpravách.
78. Podle § 5 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách (ve znění rozhodném pro nyní posuzovanou věc): „Účastníky řízení o pozemkových úpravách (dále jen "účastníci") jsou:
- a) vlastníci pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách podle § 2 (dále jen "vlastníci pozemků") a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací (§ 3 odst. 2),

b) stavebník, je-li provedení pozemkových úprav vyvoláno v důsledku stavební činnosti,

c) obce, v jejichž územním obvodu jsou pozemky zahrnuté do obvodu pozemkových úprav; účastníky mohou být i obce, s jejichž územním obvodem sousedí pozemky zahrnuté do obvodu pozemkových úprav, pokud do 30 dnů od výzvy příslušného pozemkového úřadu přistoupí jako účastníci k řízení o pozemkových úpravách, (dále jen "obec").

79. Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016-102, vyplývá, že v případě změny obvodu pozemkových úprav, by neměli být vlastníci vyloučených pozemků automaticky vyloučeni i jako účastníci řízení na pozemkových úpravách. Důležitým kritériem je, zda jejich „*vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena*“.
80. V nyní posuzovaném případě však pozemky ve vlastnictví žalobce a jeho bratra tvořily samostatný celek pozemků, který s ostatními celky nesousedil ani nijak na ně nenavazoval. Provedení jednoduchých pozemkových úprav na ostatních pozemkových celcích tedy nijak nemohlo ovlivnit pozemky ve vlastnictví žalobce a jeho bratra.
81. Z výše uvedených důvodů má soud za to, že žalovaný i krajský pozemkový úřad postupoval v souladu s právními předpisy a nedošlo tak poškození práv žalobce.
82. Soud pak také připomíná, že proti rozhodnutí, jímž bylo vysloveno, že žalobce a osoba zúčastněná na řízení 7) nejsou účastníky řízení o jednoduchých pozemkových úpravách, se jmenovaní soudně nebránili. Již v tuto chvíli bylo možné otázku jejich účastenství řešit. Pakliže byl žalobce posléze považován za účastníka řízení, bylo tomu tak proto, že ke dni 15. 11. 2017 nabyl pozemek p. č. X, který byl zahrnut do obvodu předmětné jednotné pozemkové úpravy. Jeho následná aktivita v řízení se však nijak netýkala tohoto pozemku, nýbrž pozemků v lokalitě X. Z tohoto pohledu i on sám přiznává, že nabytí tohoto pozemku bylo „účelové“, aby umožnilo žalobci v rámci řízení aktivně vystupovat, a to nikoli ke stanovenému obvodu jednoduché pozemkové úpravy, nýbrž k obvodu, jehož chtěl dosáhnout. Také je třeba zopakovat, že za situace, kdy pozemky v lokalitě X nebyly zahrnuty do dané jednoduché pozemkové úpravy, nemohla být touto úpravou dotčena práva žalobce, a to také s přihlédnutím ke značné vzdálenosti těchto pozemků od obvodu jednoduché pozemkové úpravy. Pakliže žalobce rozporuje zjišťování průběhu hranic, stalo se tak z pohledu nynějšího řízení pouze z hlediska procesu „předvytýčení“, přičemž výsledek tohoto procesu, vzhledem k pozdějšímu určení obvodu JPÚ X, nenašel odraz v nyní napadeném rozhodnutí.
83. Za nevýznamnou z těchto důvodů považuje soud i argumentaci, že není pravdivé tvrzení, že s žalobcem byla uzavřena dohoda o tom, že přidělové parcely v jeho vlastnictví nejsou zahrnuty do JPÚ X – důvodem pro stanovení obvodu pozemkových úprav primárně nebyla „dohoda“ se žalobcem či s osobou zúčastněnou na řízení 7), nýbrž dohoda krajského pozemkového úřadu s katastrálním úřadem ze dne 14. 7. 2016, která se opírá o § 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb. ve vazbě na objektivní (shora přiblížené) důvody, které jsou konformní s § 2 zákona o pozemkových úpravách. Pokud se v zápise o jednání ze dne 12. 7. 2016 hovoří o tom, že „*bylo dohodnuto, že nejprve bude vyřešen sporný zákres v mapě kolem nemovitostí pana V. M., pana J. M. a paní I. M. a až poté bude možno přistoupit k řešení přidělových parcel v lokalitě X*“, je k tomu možné poznamenat následující: daného jednání se žalobce nezúčastnil (ačkoli měl možnost), přičemž, bez ohledu na to, jak přiléhavá je formulace o tom, že „*bylo dohodnuto*“, je zřejmé z postoje žalobce i osoby zúčastněné na řízení 7), že spor o zákres příslušných nemovitostí mezi (mj.) žalobcem a katastrálním

úřadem trvá, a že nejdříve je třeba řešit tuto problematiku (a až poté přistoupit k řešení přidělových parcel ve jmenované lokalitě). To se v podstatě shoduje se zmíněným výsledkem jednání ze dne 14. 7. 2016.

VI. c) Zánik přidělových parcel a zmenšení pozemků žalobce

84. Dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona je „[o]bnova katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede na podkladě výsledků pozemkových úprav.“
85. Pokud pozemky ve vlastnictví žalobce nebyly zahrnuty do obvodu jednoduchých pozemkových úprav, nemohly a nebyly v rámci tohoto řízení nijak řešeny. Pokud skutečně došlo obnovou katastrálního operátu ke zmenšení výměr pozemků žalobce, nemohlo se tak z logiky věci stát na základě rozhodnutí o jednoduchých pozemkových úpravách. To samé platí pro nové vyznačení veřejné komunikace, jelikož v rámci jednoduchých pozemkových úprav nebyla lokalita X, kde leží pozemky žalobce, vůbec řešena (viz také výše). V tomto směru považuje soud polemiku ohledně případného zániku vlastníkem namítaných přidělových parcel, z hlediska předmětu nynějšího sporu, za nerelevantní. Podpůrně lze zároveň ale zmínit, že se žalovaný k otázce neexistence dosavadních přidělových parcel na s. 7 svého rozhodnutí vyjádřil a z toho také dovodil, že řízení ve vztahu k žalobcem uváděným pozemkům v lokalitě X nelze realizovat. Zde také odkázal na problematiku obnovy katastrálního operátu, kterou provedl příslušný katastrální úřad, přičemž soudu je z vlastní úřední činnosti známo, že to učinil žalobce předmětem sporu ve věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 29 A 215/2019 (právě toto řízení, a nikoli řízení nynější, považuje soud za relevantní z pohledu možného dotčení žalobcových práv); soud se tak i v tomto směru s příslušnými závěry žalovaného ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.
86. Soud závěrem k věci dodává, že do řízení se přihlásily výše specifikované osoby zúčastněné na řízení. Všechny však v dalším průběhu řízení zůstaly pasivní; výjimku představuje jen osoba zúčastněná na řízení 7). Její argumenty, vyjádřené v podání ze dne 10. 2. 2019, popř. v rámci ústního jednání před soudem, se však v podstatě shodují s žalobní argumentací, k níž se soud vyjádřil shora.
87. Soud také opakovaně připomíná, že neprováděl důkaz prostřednictvím výsledku navržených svědků. V případě osoby zúčastněné na řízení 7) vycházel z toho, že u ní je primární její postavení v pozici osoby, která hájí svá vlastní práva; jde tedy o postavení obdobné jako u účastníka řízení a z tohoto pohledu měla plnou možnost se k věci vyjádřit jak písemně, tak u ústního jednání a uvést svá tvrzení, která mohla podpořit důkazy. Pokud jde o Ing. F. [navrženou jak žalobcem, tak osobou zúčastněnou na řízení 7)], která se podílela na „předvytýčení“ hranic dotčených pozemků, považuje soud tento návrh za jdoucí mimo rámec předmětu nynějšího řízení; jak již bylo řečeno, předvytýčené hranice pozemků v lokalitě X se nestaly předmětem nynějšího řízení, a to také s ohledem na skutečnost, že žalobce činí spornými tyto hranice ve vztahu ke katastrálnímu úřadu, přičemž práv v tomto „sporu“ se dle názoru soudu koncentruje případné dotčení práv žalobce, nikoli v řízení nynějším. V případě výsledku Ing. S., oprávněné úřední osoby a předsedkyně komise JPÚ X, měl tento být proveden zřejmě v souvislosti s vyhotovením zápisu ze dne 12. 7. 2016. V případě této navržené svědkyně však soud vychází z toho, že primární je zde její postavení jako oprávněné úřední osoby, v tomto smyslu by i její výsledky s ohledem na konkrétní okolnosti věci představovaly obdobu účastnického výsledku

a účastnických tvrzení, přičemž otázku předmětného zápisu v tomto smyslu žalovaný zmínil již v rámci svého rozhodnutí.

88. V případě důkazů prováděných při jednání soudu soud konstatuje, že neseznal jejich relevanci v současném řízení. V této souvislosti připomíná, že dle jeho názoru došlo k možnému dotčení práv žalobce popř. osoby zúčastněné na řízení 7) zejména v souvislosti s obnovou katastrálního operátu (viz řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 29 A 215/2019), nikoli řízením o JPÚ X, neboť rozhodnutí v této věci se nijak konkrétně nedotklo právě lokality X. Celá žalobní argumentace a případně předložené důkazy míří spíše do této roviny. Případné vyloučení lokality X z JPÚ X (což lze v obecné rovině považovat za jediné dotčení práv žalobce a jeho bratra) pak soud nepovažuje, na rozdíl od žalobce a osoby zúčastněné na řízení 7), za zjevně účelové – zde lze přihlídnout mj. k přetrvávajícím a nepopíraným sporům o vytýčení hranic pozemků a sledování cílů pozemkových úprav (blíže výše).

VII. Závěr a náklady řízení

89. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
90. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
91. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
92. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. října 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu